

CITI TIESĪBU AKTI

EIROPAS KOMISIJA

Apstiprināšanas pieteikuma publikācija attiecībā uz produkta specifikācijas grozījumu, kas nav maznozīmīgs, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām 50. panta 2. punkta b) apakšpunktu

(2021/C 392/06)

Šī publikācija dod tiesības trīs mēnešu laikā no šīs publikācijas dienas pret šo pieteikumu izteikt iebildumus atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1151/2012 ⁽¹⁾ 51. pantam.

APSTIPRINĀŠANAS PIETEIKUMS ATTIECĪBĀ UZ PRODUKTA SPECIFIKĀCIJAS GROZĪJUMU, KAS NAV MAZNOZĪMĪGS, GARANTĒTAS TRADICIONĀLĀS ĪPATNĪBAS GADĪJUMĀ

Grozījuma apstiprināšanas pieteikums saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 53. panta 2. punkta pirmo daļu

“HEUMILCH”/“HAYMILK”/“LATTE FIENO”/“LAIT DE FOIN”/“LECHE DE HENO”

EU Nr.: TSG-AT-1035-AM01 – 2021. gada 25. februārī

1. Pieteikuma iesniedzēja grupa un tās likumīgās intereses

Grupas nosaukums: ARGE Heumilch Österreich
Adrese: Grabenweg 68
6020 Innsbrucka
ÖSTERREICH
Tālrunis: +43 512345245
E-pasts: office@heumilch.at

Paziņojums par grupas likumīgajām interesēm

Grozījuma pieteikumu iesniedza ražotāju grupa, kas bija iesniegusi arī “Heumilch” [siena piena] reģistrācijas pieteikumu.

Nosaukuma “Heumilch” norāde to valstu valodās, kurās ir siena piena [*Heumilch*] ražošanas tradīcija, apliecina vēlmi saglabāt tradicionālo ražošanas metodi un garantētu tradicionālo īpatnību. Tādējādi tā palīdz nostiprināt aizsargāto nosaukumu “Heumilch”, no kura labumu gūst arī pieteikuma iesniedzēja grupa.

2. Dalībvalsts vai trešā valsts

Austrija

3. Produkta specifikācijas punkts, uz kuru attiecas grozījums vai grozījumi

- Produkta nosaukums
 Produkta apraksts

(1) OV L 343, 14.12.2012., 1. lpp.

Ražošanas metode

Cits [norādīt]

4. **Grozījuma vai grozījumu veids**

Ar reģistrētu GTĪ apzīmēta produkta specifikācijas grozījums, kurš uzskatāms par maznozīmīgu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1151/2012 53. panta 2. punkta ceturto daļu.

5. **Grozījumi**

Nosaukuma "Heumilch" slovēņu valodā pievienošana

Punktā "3.1. Reģistrējamie nosaukumi" (produkta specifikācijā, ievērojot Īstenošanas regulas (ES) Nr. 668/2014 II pielikumā sniegto veidlapu; tagad tas ir 1. punkts – "Reģistrējams (-ie) nosaukums(-i)") pievieno nosaukumu "Heumilch" slovēņu valodā:

"Heumilch" (de)/"Haymilk" (en)/"Latte fieno" (it)/"Lait de foin" (fr)/"Leche de heno" (es)/"Seneno mleko" (sl).

Pamatojums. Tā kā Slovēnijā siena pienu [Heumilch] ražo saskaņā ar tradicionālo ražošanas metodi, kas izklāstīta produkta specifikācijā, būtu jāaizsargā arī šis nosaukums slovēņu valodā.

PRODUKTA SPECIFIKĀCIJA GARANTĒTU TRADICIONĀLO ĪPATNĪBU GADĪJUMĀ

"Heumilch"/"Haymilk"/"Latte fieno"/"Lait de foin"/"Leche de heno"/"Seneno mleko"

ES Nr.: TSG-AT-1035-AM01 – 2021. gada 25. februārī

Austrija

1. **Nosaukums vai nosaukumi**

"Heumilch"/"Haymilk"/"Latte fieno"/"Lait de foin"/"Leche de heno"/"Seneno mleko"

2. **Produkta veids**

1.4. grupa. Citi dzīvnieku izcelsmes produkti (olas, medus, dažādi piena produkti, izņemot sviestu u. c.).

3. **Reģistrācijas pamatojums**

3.1. *Produkts:*

iegūts ar minētajam produktam vai pārtikas produktam paredzētajai tradicionālajai praksei atbilstošu ražošanas veidu, pārstrādi vai sastāvu;

ražots no tradicionāli izmantotām izejvielām vai sastāvdaļām.

"Heumilch" [siena piena] ražošana ir visdabīgākais piena ražošanas veids. Piens iegūts no dzīvniekiem, kas audzēti tradicionālās, ilgtspējīgās piena ražošanas saimniecībās. Būtiskākās atšķirības un tradicionālais raksturs izpaužas tajā, ka "Heumilch" iegūšanai dzīvniekiem, tāpat kā agrāk, neizēdina skābbarību. Sakarā ar lauksaimniecības industrializāciju kopš pagājušā gadsimta 60. gadiem arvien lielāks uzsvars tika likts uz skābbarības ražošanu, tādējādi izkonkurējot siena izmantošanu. Turklāt ir aizliegts izmantot tādus dzīvniekus un barību, kas saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem ir uzskatāma par ģenētiski modificētu. Dzīvnieku ēdināšana atbilst gadalaikiem: zaļbarības periodā dzīvnieki tiek baroti ar svaigu zāli un zaļumiem, nedaudz siena un 4.2. punktā minēto atļauto barību, bet ziemā dzīvniekiem izēdina sienu un nedaudz 4.2. punktā minētās atļautās barības.

3.2. *Nosaukums:*

ir tradicionāli lietots attiecībā uz īpašo produktu;

identificē produkta tradicionālo raksturu vai specifiskās iezīmes.

4. Apraksts

- 4.1. Ar 1. punktā minēto nosaukumu apzīmētā produkta apraksts, tostarp tā galvenās fizikālās, ķīmiskās, mikrobioloģiskās vai organoleptiskās īpašības, kas ir produkta specifikas pamatā (šīs regulas 7. panta 2. punkts)

Govs piens saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem.

- 4.2. Apraksts (vajadzības gadījumā ar norādījumiem par izmantoto izejvielu vai sastāvdaļu raksturu un īpašībām) par ražošanas metodi, kas jāievēro ar 1. punktā minēto nosaukumu apzīmētā produkta ražotājiem, un par produkta sagatavošanas metodi (šīs regulas 7. panta 2. punkts)

“Heumilch” tiek iegūts tradicionālā veidā atbilstoši “Heumilchregulativ” (“Heumilch” iegūšanas noteikumi). Šo pienu raksturo aizliegums izmantot skābbarības produktus un tādus dzīvniekus un barību, kas saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem ir apzīmējama kā ģenētiski modificēta.

“Heumilchregulativ”

“Heumilch” ir piens, kas no slaucamām govīm iegūts piensaimniecībās, kuras apņēmušās ievērot šādu nosacījumu: neizmantojot tādus dzīvniekus un barību, kas saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem ir uzskatāma par ģenētiski modificētu.

Visa lauku saimniecība jāpārvalda saskaņā ar “Heumilch” iegūšanas noteikumiem.

- a) Tomēr saimniecību var sadalīt skaidri nodalītās ražošanas vienībās, no kurām ne visas tiek apsaimniekotas saskaņā ar šiem noteikumiem. Turklāt šīm ražošanas vienībām jādarbojas izšķiramās ražošanas nozarēs.
- b) Ja saskaņā ar a) apakšpunktu ne visas saimniecības vienības tiek apsaimniekotas saskaņā ar “Heumilch” iegūšanas noteikumiem, uzņēmējam dzīvnieki, ko izmanto “Heumilch” saimniecības vienībā, jātur nodalīti no dzīvniekiem, ko izmanto citās saimniecības vienībās, kā arī jāveic atbilstoša uzskaitē, kurā ir norādīta šāda nodalīšana.

Atļautā barība

- Zaļbarības ieguves periodā pārsvarā izēdina svaigu zāli, pākšaugus un zaļumus, ziemā – sienu.
- Pieļaujamā papildu rupjā lopbarība ietver lopbarības rapsi, lopbarības kukurūzu, lopbarības rudzus un lopbarības bietes, kā arī sienu, lucernas un kukurūzas granulas un līdzvērtīgu lopbarību.
- Rupjās lopbarības īpatsvaram gada kopējās barības devas sausnā jābūt vismaz 75 %.
- No graudaugiem atļauts izēdināt kviešus, miežus, auzas, tritikāli, rudzus un kukurūzu gan tādā veidā, kādi tie pieejami tirdzniecībā, gan arī maisījumā ar minerālvielām, piemēram, klijas, granulas u. c.
- Drīkst izēdināt arī lauka pupas, lopbarības zirņus, eļļasaugu augļus un ekstrakcijas miltus, kā arī lopbarības raušus.

Aizliegtā barība

- Nedrīkst izēdināt skābbarību, mitru sienu un skābsienu.
- Nedrīkst izēdināt alus brūzi, spirta rūpnīcu, sidru darītavu blakusproduktus un citus pārtikas rūpniecības blakusproduktus, piemēram, alus drabiņas vai mitrus atgriezumus. Izņēmumi: sausi cukurbiešu graizījumi un melase kā cukura rūpniecības blakusprodukti un sausā proteīnbarība, kas tiek ražota no graudu pārstrādes blakusproduktiem.
- Slaucamos dzīvniekus nedrīkst barot ne ar kāda veida samitrinātu lopbarību.
- Nedrīkst izēdināt dzīvnieku izcelsmes barību (pienu, sūkalas, gaļas un kaulu miltus u. c.), izņemot pienu un sūkalas jaunlopiem.
- Nedrīkst barot ar dārzeni un augļu atlikumiem, kartupeļiem un urīnvielu.

Mēslošanas nosacījumi

- Piena ražotāja izmantotajās lauksaimniecības platībās mēslošanai nedrīkst izmantot notekūdeņu dūņas, notekūdeņu dūņu produktus un kompostu no municipālajām attīrīšanas iekārtām, izņemot zaļo kompostu.

- Visās barošanai izmantotajās platībās jāievēro vismaz trīs nedēļu ilgs pārtraukuma periods starp mēslošanu ar kūtsmēsliem un platības izmantošanu.

Ķīmisko palīg līdzekļu izmantošana

- Ir atļauta tikai selektīva sintētisko ķīmisko augu aizsardzības līdzekļu izmantošana lauksaimniecības konsultantu vadībā un to punktveida izmantošana visās piena ražotāja zaļbarības platībās.
- Līdzekļus cīņai ar mušām slaucamo govju kūtis drīkst izmantot tikai tad, kad tajā neatrodas govīs laktācijas periodā.

Ieguves aizliegums

- “Heumilch” iegūst ne agrāk kā 10. dienā pēc atnešanās.
- Ja govīs barotas ar skābbarību, jānogaida vismaz 14 dienas.
- Alpu ganību dzīvnieki, kuriem audzētavās izēdināta skābbarība, ir vai nu 14 dienas pirms dzīšanas uz Alpu ganībām jābaro ar barību, kas ir brīva no skābbarības, vai arī to pienu kā “Heumilch” var sākt iegūt tikai pēc tam, kad dzīvnieki 14 dienas uzturējušies Alpu ganībās (platībās, kas ir “Heumilch” ražotāja īpašumā). Alpu ganībās nedrīkst ne sagatavot skābbarību, ne arī izēdināt to dzīvniekiem.

Ģenētiski modificētu pārtikas un barības produktu aizliegums

- Lai saglabātu tradicionālo “Heumilch” ieguves veidu, tā iegūšanai nedrīkst izmantot dzīvniekus un barību, kas saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem ir uzskatāma par ģenētiski modificētu.

Citas prasības

- Saimniecībās netiek sagatavota un glabāta skābbarība.
- Netiek sagatavoti un uzglabāti nekāda veida siena ruļļi plēvē.
- Netiek veikta siena mitrināšana vai skābsiena gatavošana.

4.3. Apraksts par galvenajiem elementiem, kas nosaka produkta tradicionālās īpašības (šīs regulas 7. panta 2. punkts)

Specifiskās īpašības

“Heumilch” no parastā govīs piena atšķiras ar to, ka tas tiek ražots saskaņā ar īpašajiem nosacījumiem, kuri aprakstīti 4.2. punktā un kurus reglamentē “Heumilchregulativ”.

Pētījumi, ko Dr. Gincingers [Ginzinger] un viņa līdzstrādnieki Federālās Alpu piensaimniecības aģentūras uzdevumā ir veikuši 1995. gadā un 2001. gadā Rotholcā, parādīja, ka 65 % analizēto skābbarības piena paraugu satur vairāk nekā 1 000 klostrīdiju sporu uz vienu litru piena. Kādai lielai sierotavai piegādātajā pienā (52 % paraugu) analīzes atklāja vairāk nekā 10 000 klostrīdiju sporu uz vienu litru piena. Turpretim pētījumos konstatēts, ka no skābbarības brīvā siena pienā (85 % paraugu) klostrīdiju sporu skaits uz vienu litru piena bija mazāks par 200 sporām, bet 15 % paraugu – no 200 līdz 300 sporām uz vienu litru piena. Klostrīdiju sporu saturs šādā pienā ir daudz zemāks, jo attiecīgajiem dzīvniekiem tiek piemērota īpaša barošanas metode. Cietajos sieros, kas pagatavoti no svaiga piena “Heumilch”, ir mazāk acojuma defektu un garšas nepilnību.

Pētniecības projekta “Skābbarības ietekme uz piena kvalitāti” ietvaros tika veikta tāda piena garšas analīze, kas iegūts gan no dzīvniekiem, kuriem izēdināja skābbarību, gan no dzīvniekiem, kuri skābbarību nebija saņēmuši (Ginzinger un Tschager, Bundesanstalt für alpenländische Milchwirtschaft, Rotholz, 1993). Tika konstatēts, ka pienam, kas iegūts no dzīvniekiem, kuriem ticis izēdināts siens, garšas nepilnību nebija 77 % paraugu. Savukārt pienam, kas iegūts no dzīvniekiem, kuriem tikusi izēdināta skābbarība, proti, parastajam pienam, garšas nepilnības netika konstatētas tikai 29 % paraugu. Liela starpība konstatēta arī piena paraugos, kas ņemti no piena savācējmašīnu tvertnēm. No skābbarības brīvā siena pienā garšas nepilnību nebija 94 % paraugu. Taču pienam, kas iegūts no dzīvniekiem, kuriem tikusi izēdināta skābbarība, garšas nepilnību nebija tikai 45 % paraugu.

Kādā diplomdarbā, kas rakstīts Vīnes Universitātē (Schreiner, Seiz, Ginzinger, 2011), tika pierādīts, ka salīdzinājumā ar parasto pienu “Heumilch” satur aptuveni divreiz vairāk omega-3 taukskābju un konjugētās linolskābes, un tas ir izskaidrojams ar to, ka dzīvniekus baro ar rupjo lopbarību un zāli.

Tradicionālais raksturs

“Heumilch” iegūšana un tā tālāka pārstrāde ir tikpat sena kā slaucamo govju audzēšana lauksaimniecībā (kopš aptuveni 5. gs. pr. Kr.). Jau viduslaikos Alpu pakājē un Tiroles kalnājā nelielās tradicionālajās piena fermās [*schwaighöfe*] no siera piens tika ražots siers. Vārds “schwaig” cēlies no vidusaugšvācu valodas un apzīmē īpaša veida ciematu un saimniekošanas veidu Alpu reģionā. Daudzas šādas piensaimniecības kā pastāvīgas apmešanās vietas bieži vien izveidoja paši zemju īpašnieki, kuri savus ganāmpulkus izmantoja galvenokārt piensaimniecībai (it īpaši siera ražošanai). Tirolē un Zalcburgā par tām ir atrodamas liecības no 12. gs. Sākotnēji kalnu reģionos “Heumilch” bija saistīts ar cietā siera ražošanu no svaigpiena. Jau aptuveni 1900. gadā tika pieņemti likumi jeb noteikumi par pienu, kas ir brīvs no skābbarības un paredzēts siera ražošanai. Uz šo likumu pamata 50. gados Austrijā tika izstrādāti noteikumi (“Milchregulative”), kas regulē piensaimniecību Forarlbergā, Tirolē un Zalcburgas apvidū. Austrijas Piensaimniecības iestāde 1975. gadā šos noteikumus harmonizēja un pieņēma kā noteikumus, kas piemērojami cietā siera ražošanai paredzētajam pienam (skat. “Bestimmungen über die Übernahme von harkäsetauglicher Milch, Österreichische Milchwirtschaft” [Noteikumi par cietā siera ražošanai paredzēto pienu, Austrijas piensaimniecības nozare, 14. sēj., 6. pielikums, Nr. 23.c, 1975. gada 21. jūlijā.]. Lai aizsargātu svaigpiena cietā siera ražošanai nepieciešamo izejvielu, proti, “Heumilch” (zināms arī kā “no skābbarības brīvs piens” vai “cietajam sieram derīgs piens”), kādreizējā par piensaimniecību atbildīgā iestāde Austrijā līdz pat 1993. gadam atsevišķus ražošanas apgabalus noteica par “apgabaliem, kuros skābbarība ir aizliegta” (no skābbarības brīvi apgabali). “Heumilch” ražošanai atbilstošos no skābbarības brīvus apgabalus turpināja aizsargāt Federālās Lauksaimniecības, mežsaimniecības, ūdens resursu un vides apsaimniekošanas ministrijas 1995. gadā pieņemtās īpašās pamatnostādnes par videi draudzīgu, plašu un dabisko dzīvotņu saudzējošu lauksaimniecību (Austrijas programma videi draudzīgai lauksaimniecībai jeb ÖPUL).

Alpu reģionos dzīvniekus kopš seniem laikiem baroja atbilstīgi “Heumilch” kritērijiem. Par siera ražošanu kalnu ganībās ir saglabājušies dokumenti un liecības, kas ir datēti ar 1544. gadu un attiecas uz kalnu ganībām “Wildschönauer Holzalm” Tirolē.

Kopš pagājušā gadsimta 80. gadiem daži “Heumilch” ražotāji savas saimniecības pārvalda arī saskaņā ar bioloģiskās ražošanas un ekoloģiskajiem kritērijiem.